

znatelné i pro průměrného zákazníka a mohlo právě proto projevit škodlivé účinky také u žalobkyně. Odpovědnost s hlediska řečeného zákonného ustanovení nelze odmítnouti, jak se o to žalovaný snaží, pouhým poukazem k tomu, že prý údaj onen není klamavý, protože se právě již takový způsob přirovnávání zboží a kritika cizího zboží bez potřeby a bez zvláštního popudu nesrovnává s požadavkem slušnosti v soutěži.

Liché jsou také námitky co do uveřejnění rozsudku; zajisté nerozhoduje, zda je nebo není žalovaný také výrobcem kondensovaného mléka; ve výroku rozsudkovém, který jediné má býti uveřejněn podle odst. III výroku odvolacího soudu (rozsudek bez důvodů), není vůbec zmínky o firmě »L.«, nezjišťuje se tam nikterak, že by se ona byla dopustila nějakého závadného činu s hlediska zákona proti nekalé soutěži, nýbrž má býti zabráněno žalovanému, aby napříště upustil od způsobu reklamy, kterou soud uznal za závadnou, a mají býti odčiněny možné následky toho, že jí žalovaný použil. O nějakém poškození firmy »L.« nemůže tu býti ani řeči.

Čís. 17010.

Jsou-li tu podmínky § 341, druhé věty, ex. ř., nepatří koncesovaná živnost (pohřební podnik) do konkursní podstaty (§ 3, odst. 1, konk. ř.).

(Rozh. ze dne 8. července 1938, R I 874/38.)

Srov. rozh. č. 5437 Sb. n. s.

K návrhu úpadce Jana J., majitele pohřebního ústavu ve V., na jehož jmění byl prohlášen konkurs, vyloučil k o n k u r s n í k o m i s a ř z konkursní podstaty živnost a koncesi k provozování pohřebního podniku. R e k u r s n í s o u d zamítl návrh. D ů v o d y: K jmění úpadkové podstaty patří též živnostenské oprávnění, neboť to, jak plyne z ustanovení §§ 331 a 340 ex. ř., není vyloučeno z exekuce. Konkursní podstaty má býti upotřebeno k uspokojení osobních věřitelů úpadcových. Není však správný názor, že by na živnostenské podniky mohla býti vedena exekuce jen vnucenou správou a propachtováním, neboť podle § 332 ex. ř. může býti zcizitelné právo prodáno i veřejnou dražbou. Není proto důvodu vylučovati živnostenské oprávnění z úpadkové podstaty. Co se týká osobní koncese, poukazuje se na rozhodnutí č. 5427 Sb. n. s., kde ta otázka jest podrobně vyřešena.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení soudu první stolice.

D ů v o d y:

Rekursní soud se nedůvodně dovolává rozhodnutí č. 5437 Sb. n. s. Tam šlo o živnostenské oprávnění k provozování hostinské koncese

podle § 15 č. 15 živn. novely č. 26/1907 ř. z. K nastoupení uvedené koncesované živnosti nebyla podle § 23, odst. 1, předepsána zvláštní způsobilost, nýbrž podle § 23, odst. 3, uved. zák. mohl ministr obchodu v dohodě s ministrem vnitra a po slyšení obchodní a živnostenské komory a příslušného společenstva naříditi pro jednotlivá místa neb území, že určité kategorie hostinské a výčepní živnosti mohou býti propůjčeny jen těm uchazečům, kteří prokáží zvláštní způsobilost. Teprve zákonem ze dne 15. července 1927, č. 112 Sb. z. a n., jenž zrušil řečený odstavec ustanovením § 7, byl zaveden průkaz způsobilosti pro určité živnosti hostinské a výčepnické, kdežto rozhodnutí č. 5437 Sb. n. s. bylo vydáno dne 10. listopadu 1925. Nemohl proto býti tehdy onen případ podřazen pod ustanovení § 341, odst. 1, druhá věta, ex. ř.

Jinak je tomu, jde-li o exkuci na živnostenský podnik pohřební.

Ustanovení § 341, odst. 1, první věta, ex. ř. dopouští exekuci na živnostenské podniky jen vnucenou správou (§ 334 ex. ř.) nebo propachtováním (§ 340 ex. ř.). Podle druhé věty § 341 ex. ř. není však možno vésti ani exekuci vnucenou správou nebo propachtováním takové koncesované živnosti, k jejímuž nastoupení se vyžaduje zvláštní způsobilost, provozuje-li živnost majitel sám nebo nejvýše s čtyřmi pomocnými dělníky.

Všechny právě uvedené podmínky jsou splněny v souzené věci. Neboť podle § 15 č. 23 živn. novely ze dne 5. února 1907, č. 26 ř. z. je provozování pohřebních podniků (§ 21 g) živností koncesovanou. V § 23 živn. novely se praví, že k nastoupení koncesované živnosti se vyžaduje kromě toho, co k samostatnému provozování živnosti vůbec je předepsáno (§§ 2 až 10), ještě spolehlivost se zřením na příslušnou živnost, a u živnosti § 15 č. 23 zvláštní způsobilost, a že bude ustanoveno nařízením, jak tato způsobilost musí býti prokázána, pokud o tom není předpisu v zákoně. Předpisy ty jsou obsaženy jednak v nař. min. ze dne 1. srpna 1907, č. 183 ř. z., v němž jest stanoveno v § 7, že uchazeči o koncesi k provozu pohřebních podniků mají mimo všeobecné podmínky žádané k dosažení koncesované živnosti vůbec podle § 23, odst. 1, živn. novely prokázati zejména i dostatečné všeobecné vzdělání a přiměřenou odbornou způsobilost k provozu této živnosti; jednak v nař. min. ze dne 6. srpna 1907, č. 106 ř. z., jež v čl. I č. 12 opakuje v podstatě předchozí ustanovení a dodává, že uchazeči o koncesi k provozování podniků pohřebních musí předložiti úřední lékařské vysvědčení, že jsou jim známy platné předpisy o zdravotněpolicejních ustanoveních o exhumaci, převážení mrtvol a o předepsaném postupu při infekčních mrtvolách. Konkursní komisař zjistil, že úpadce provozuje pohřební podnik sám se svou manželkou. Je proto dotčená jeho koncesovaná živnost vyňata z exkuce a tím podle § 3, odst. 1, konk. ř. č. 64/1931 Sb. z. a n. i z konkursní podstaty.